

ΕΤΕΡΩΝΥΜΑ

Γράφει ο Κώστας Καραμάρκος → <http://endeaneos.blogspot.com.au>

Παιδιά των συνόρων...

Περπατώντας προς την Ομόνοια, αργά το απόγευμα. Από την Πανεπιστημίου. Ανάμεσα στο κτίριο της Εθνικής Τράπεζας και τη στάση του τρόλεϊ... Μην προσπελάσιμος ο δρόμος αν δε σπρώξεις! Πρεζόνια και νεαροί νεομετανάστες, σουλατσάρουν με τα χέρια στις τσέπες, κουβεντιάζουν με τα χέρια στις τσέπες, χαζεύουν αδιάφορα, «μπλοκάροντας» τους περαστικούς...

Νωρίς το πρωί. Στο κέντρο της Αθήνας. Άστεγος, με περιουσία μια τρύπια κουβέρτα σε πάνινη τσάντα, «χαλβαδιάζει» τυρόπιτες! Σταματώ από απόσταση. Σε χρόνο μηδέν, κρατάει στα χέρια του και τρώει λαίμαργα μια τυρόπιτα, «ευγενική χορηγία» του μαγαζάτορα.

Οδεύοντας προς το μεσημέρι. Καφέ με τον Παναγιώτη και έναν ηλικιωμένο του ξάδερφο, που πιστεύει πως ο πληθυσμός της Αθήνας μαζί με τους μετανάστες ξεπερνάει τα 10 εκατομμύρια κατοίκους! Δε λέω τίποτα. Τι να πω άλλωστε, όταν ο Παναγιώτης για πρώτη φορά στα 45 του χρόνια

μπήκε σε αεροπλάνο και ταξίδεψε στο εξωτερικό, στην Ελλάδα συγκεκριμένα, για να γνωρίσει τους συγγενείς του...

Παιδί των συνόρων και ο μόνος που σώθηκε από το ολοκαύτωμα της οικογένειάς του, ο πατέρας του Παναγιώτη. Από το Lwow της Ουκρανίας σήμερα, από το Lwow της Πολωνίας και της Αυστροουγγαρίας μια φορά κι έναν καιρό...

Νεαρή μετανάστρια της δεκαετίας του 1950, από μικρή πόλη της Πελοποννήσου, η μητέρα του...

Σε μεγάλο λιμάνι του νότου στην άλλη άκρη της γης, συναντήθηκαν και δημιούργησαν οικογένεια, ο πατέρας και η μητέρα του Παναγιώτη...

Κι ο Παναγιώτης...

Ο Παναγιώτης, φίλος κοινού μας φίλου, αναζητώντας τις ρίζες του, να επιθυμεί να δει κι εμένα στην Αθήνα, τον μόνο που γνώριζε στην Ελλάδα, πριν έρθει να μάθει από ηλικιωμένους συγγενείς και υπέργηρες γιαγιάδες την ιστορία της μάνας του...

Γιατί τα γράφω όλα αυτά σήμερα;

Γιατί τα σύνορα, γιατί η προσφυγιά, γιατί η μετανάστευση, αν τη «γλιτώσεις», σε μεγαλώνουν ως άνθρωπο...

Υ.Γ. Η φωτογραφία της ανάρτησης, από τοίχο της Στοκχόλμης, είναι του Nicholas Claude.

Insiders και Outsiders...

Μια σχηματική, αλλά ταυτόχρονα και μια αρκετά καλή απεικόνιση της σημερινής ελληνικής κοινωνίας, είναι αυτή που περιγράφει τις διάφορες διαστρωματώσεις της, καθώς και τις ανάλογες συμπεριφορές και πρακτικές, με όρους εντός και εκτός «τειχών»...

Insiders και Outsiders...

Η μεγάλη διαχωριστική γραμμή της σημερινής δαρβινικής και κατακερματισμένης ελληνικής κοινωνίας... Πέρα από ταξικές, πέρα από ιδεολογικές, πέρα από πολιτικές, πέρα από εκπαιδευτικές, πέρα από πολιτισμικές, πέρα από θρησκευτικές, πέρα από επαγγελματικές και άλλες διαχωριστικές γραμμές...

Εντός των τειχών όχι μονάχα οι μεγάλοι, αλλά και οι «μικροβλομενοί/ες» της ζωής. Πληρώνονται ή δεν πληρώνονται καλά, αν εργάζονται. Παράγουν ή δεν παράγουν έργο. Πληρώνουν ή δεν πληρώνουν φόρους... Μέγιστο δαρβινικό μέλημα, η προσωπική τους διασφάλιση, μικρή ή μεγάλη... Έστω και βραχυπρόθεσμη... Έστω και σε βάρος του κοινωνικού συνόλου... Εμείς να έχουμε μια κάποια εργασιακή και άλλη διασφάλιση σήμερα, έστω και μικρή και... Άσε τους άλλους και τις άλλες, αυτούς και αυτές που είναι εκτός των τειχών, να τρέχουν, να αποπροσανατολίζονται, να ιδιωτεύουν...

Ενεργοί και αγωνιστικοί κάθε μέρα όταν χρειάζεται για την προσωπική τους διασφάλιση, οι εντός των τειχών, συνήθως... Ναι στο δίκιο τους, όχι στις πρακτικές «βολέματός» τους όμως...

«Ενεργοί-ευκαιριακοί» πολίτες στις εκλογικές αναμετρήσεις, όσοι δεν τα παράτησαν ήδη, οι εκτός

των τειχών... Δείγματα δημοσκοπικών ερευνών, όπου εκφράζουν δυσαρέσκεια ή επιδοκιμασία για ζητήματα της επικαιρότητας, οι εκτός των τειχών... Σοβαροί επαγγελματίες όταν τους δίνετε η ευκαιρία, συμβασιούχοι, άνεργοι, οι εκτός των τειχών... Άφωνοι ή χαμηλόφωνοι μοιρολάτρες, παγιδευμένοι σε παγιωμένες και αδιέξοδες συμπεριφορές και πρακτικές, οι εκτός των τειχών...

Όμως...

Επειδή έχουμε φτάσει στο αμύνη, ως χώρα και ως κοινωνία...

Επειδή η κοινωνική συνοχή έχει ως προαπαιτούμενο την κοινωνική συνείδηση, την κοινωνική αλληλεγγύη, την ύπαρξη ενός ευνομούμενου και λειτουργικού κράτους...

Επειδή και ο γιάλος είναι στραβός και εμείς στραβά αρμενίζουμε...

Επειδή ο λαϊκισμός, ο καιροσκοπισμός, ζει και βασιλεύει σε αυτήν εδώ τη χώρα, δημιουργώντας και όχι λύνοντας προβλήματα...

Επειδή η παραίτηση δεν είναι διέξοδος...

Επειδή οι εντός των τειχών δεν έχουν λόγους να «αυτοκτονήσουν»...

Επειδή η κοινωνία των πολιτών είναι αναιμική στην Ελλάδα...

Επειδή οι πολιτικές, οι διοικητικές, οι κοινωνικές αλλαγές, που έχει ανάγκη ο τόπος, δεν επιτυγχάνονται χωρίς ευρύτερες και ενεργές συναινέσεις και στρατεύσεις...

Δεν επιτυγχάνονται χωρίς τη διαμόρφωση ανάλογων πολιτικών συνθηκών...

Οι εκτός των τειχών οφείλουν να συμμετέχουν κριτικά και ενεργά, στη δημόσια ζωή και στη διαμόρφωση της ημερήσιας πολιτικής σκηνής της χώρας. Οφείλουν να συμμετέχουν ενεργά, συντονισμένα, οργανωμένα...

Η χώρα σήμερα, η κοινωνία σήμερα, πέρα από τις όποιες κυβερνητικές, κομματικές, συνδικαλιστικές, ιδιωτικές, «φιλάνθρωπες» και άλλες «πρωτοβουλίες», έχει ανάγκη και από grass roots politics.

Grass roots politics, πολιτικές πρωτοβουλίες στη βάση. Στη βάση της αποκλεισμένης κοινωνίας, στη βάση των εκτός των τειχών πολιτών...

Υ.Γ. Ο πίνακας της ανάρτησης είναι του E. Hooper.